

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ — ਨੰਬਰ ਬਿਆਲੀ

ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੜੀਆਂ

Jeff Pippenger

2024-01-06

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੜੀ-ਸਰੂਪ ਨਬੀ ਸੀ।

“ਨਬੀ ਯੂਹੰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਖ੍ਰਿਸਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਚਾਨਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣ ਪਾਏ; ਪਰ ਜੋ ਚਾਨਣ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਉਸ ਵਾਂਗ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਚਾਨਣ ਨਾ ਕਦੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਚਮਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਚਮਕੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਪੁੰਦਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਛਾਇਆਮਈ ਬਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਉਪਾਰਕਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 220.

ਯਿਸੂ ਵੀ ਇੱਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਕੜੀ-ਰੂਪ ਨਬੀ ਸਨ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਦਇਆਮਈ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਿਲਾਪਕਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੀ ਰਾਹ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ, ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ, ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਧਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਯਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰਚੁਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿਵਯ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਕਦਮ ਉੱਤੇ ਨਵਾਂ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ-ਪ੍ਰਦੱਤ ਸ਼ਕਤੀ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇ। ਇਹੀ ਉਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਨਿੰਦਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।” *Testimonies*, volume 3, 193.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਨ ਇਹ ਸਨ:

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮੇਮਨਾ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 1:29.

ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤੌਭੀ ਉਸ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀਮਿਤ ਸੀ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ‘ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੀ ਨਿਕਲੇ ਸੀ? ਇੱਕ ਨਬੀ? ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਬੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ।’ ਯੂਹੰਨਾ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਕ ਨਬੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਬੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੋਨਾਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਸੀ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਟਕ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਛੋਟਾ ਚਾਨਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਰਾਹੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਨਬੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੱਚੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।”

“ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਾਣਾ ਚੇਲਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਮ ਵੇਖੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਿਆ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਤੋਖਦਾਇਕ ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਾਪੀ, ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਚਮਕੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਚਮਕੇਗੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਪੁੰਦਲੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਸਾਝਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਮੰਦ-ਮੰਦ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਜ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾਜਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਗੇ।” Review and Herald, April 8, 1873.

ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਵੀ ਇੱਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੜੀ-ਸਰੂਪ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਖਰੀ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਵੱਲ ਹੋ ਰਹੇ ਅਸਲ ਬਦਲਾਅ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖਰੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਹੁਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਦ ਸਵਰਗੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਜ਼ਰ ਅਰਥ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀਨਾਈ ਪਹਾੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਪਰਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਗਲਾਤੀਆਂ 4:25, 26.

2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਾਲ 538 ਤੱਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਰੋਹਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ,” ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ “ਰਾਜਾ” ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ “ਉੱਤਰੀ ਰਾਜਾ” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ—ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੰਜੀ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ Future for America ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤਿਆ।

ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਾਪਸੀ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਾ ਆਵੇ ਜਦੋਂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁੱਖ ਕੁੰਜੀ ਬਣ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੇਲੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਫਿਊਚਰ ਫ਼ੋਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ, ਮਿਲਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਮਝ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣ ਗਈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ—ਉਸੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਪੰਜ ਉਲੇਖ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਪੰਜ ਉਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਰੋਮ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ; ਇੱਕ ਐਸੀ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਕਸਮਿਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਹਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਐਲਾਨ ਵ੍ਰਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਸਮਰਥਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ 'ਡੇਲੀ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੜੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'ਡੇਲੀ' ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁਟ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਈ।" *Review and Herald, November 1, 1850.*

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਨਿਆਉ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪੁਕਾਰਿਆ," ਉਹਨਾਂ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤੀ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ "ਬਲੀਦਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ (ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਅਨੁਸਾਰ) ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ("ਰੋਜ਼ਾਨਾ") ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਵਿਛੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਪਾਪਾਈਵਾਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਤਮਿਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ—ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਸੁਸਮਾਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੁਵਿਧਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ—ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦਾ ਅਪਰਾਧ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ (ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼) ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ (ਅਪਰਾਧ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਅਪਰਾਧ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੁਫ਼ਰੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਉਸ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸਰੂਪ ਸੱਬਥ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਨਿਕਲਿਆ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਦਿਆ। ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਨੂੰ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਵੀ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੱਤ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:9-12।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਰ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ। ਆਯਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ" (ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ), "ਦੈਨਿਕ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।" "ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰਨਾ।" ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇਗਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਬੁਤਪਰਸਤ" ਰੋਮ ਕਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਗਲੀ ਆਯਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸੈਨਾ" (ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਾਪ-ਪਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਫੌਜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀ), ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧ" ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 538 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ।

ਅਗਲੀ ਆਯਤ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰੋਕ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਉਸ ਧਰਮ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਵੇਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦੇ ਜਾਣ?" Daniel 8:13.

ਇਸ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਐਸੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ, ਨਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਦ "ਕਦੇ?" ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ; ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ?" ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਦੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਗੱਲ ਪਛਾਣਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਰੱਦਿਆ ਜਾਣਾ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੈਨਾ (ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ) ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ। ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਰੋਮ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ।

ਪਰ ਉਸ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 11:2, 3.

ਧੁਰੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੜੀ-ਨਬੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੜੀ-ਨਬੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ (ਸੈਨਾ) ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਜੇਰੂਸਲਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਜੇਰੂਸਲਮ ਸੀ।

“ਇੱਥੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ—‘ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ,’ ਅਤੇ ‘ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ’—ਇੱਕੋ ਹੀ ਹਨ; ਦੋਵੇਂ ਇਕਸਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਜੁਲਮ ਸਹਿਣਾ ਸੀ। ਪਾਪਾਈ ਸਰਵੇਚਤਾ ਦੇ 1260 ਸਾਲ ਈ. ਸੰ. 538 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਫੌਜ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੋਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪਦਾਨੁਕ੍ਰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।” The Great Controversy, 266.

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ “ਉੱਪਰ ਹੈ,” ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਜ਼ਰ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀਨੈ ਪਹਾੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਗਲਾਤੀਆਂ 4:25, 26.

ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂਅਤ ਉਸ ਧੋਖੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਜੇਸੂਇਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚਿਆ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਹੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਯਹੂਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਦਾਗ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਪ-ਸ਼ਾਪਿਤ ਧਰਤੀ ਪਾਪ ਦੇ ਹਰ ਦਾਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਫਿਰ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।” Review

and Herald, July 30, 1901.

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ "ਨਿੱਤ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 11:31.

ਇਹ ਪਦ 538 ਇਸਵੀ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਬਾਂਗਾਂ" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਉਸ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 496 ਇਸਵੀ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਕੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ। ਕਲੋਵਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਪਦ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ (ਬਾਂਗਾਂ) ਨੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਲਈ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾਕੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ "ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ" ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਇਹ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਰੰਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਨਿਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜੇ (ਬਾਂਗਾਂ) "ਦੈਨਿਕ" ਨੂੰ ਵੀ "ਹਟਾ ਦੇਣਗੇ।" ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਹਟਾ ਦੇਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਹਟਾ ਦੇਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "sur" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਰ ਕਰਨਾ। ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਂਗਾਂ ਸਨ 508 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ 538 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਾਂਗਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਉਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਔਰਲੀਆਂ ਦੀ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਇਬਾਦਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਐਤਵਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "ਮੂਰਤੀ" ਸਬਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ "ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਸੰਨ 538 ਵਿੱਚ, ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਬਾਂਗਾਂ ਨੇ ਉਸ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

"ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਰਤੀ-ਸਰੂਪ ਸਬਤ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਦੱਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਸਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ-ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ।" Selected Messages, book 3, 423.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਲਈ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੱਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 12:11, 12.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਨ 508 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਰੁਕਾਵਟ (ਗੋਬ) ਉਖਾੜੀ ਗਈ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇਸ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 7:8.

ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਨੂੰ ਸਨ 508 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ, ਉਹ 508 ਅਤੇ 538 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

"taken away" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "sur" ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਟਾਉਣਾ; ਅਤੇ 508 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦੇ ਉੱਠਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਵਿਰੋਧ ਸੀ, ਉਹ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ)। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਹੁੰ ਮੈਂ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 1798 ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਤੱਕ। ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਸਾਲ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਯਤ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1843 ਤੱਕ "ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।" "cometh" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਛੁਹਣਾ। 1844 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ 1843 ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ 1844 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅਗਾਂਹ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

1840-1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਸੂਝ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੇ ਹਨ।

"ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਦਿਸ਼ਟਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ' [ਮਤੀ 13:16, 17]। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ।"

"ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਵਸ਼ਯਕ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।"

Manuscript Releases, volume 21, 437.